

Ба Шурои диссертатсионии
6D.KOA-043-и назди Академияи ВКД ҚТ
(734024, ш. Душанбе, куч. Мاستонгулов – 3)

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Аҳмадзода Муҳаммадалӣ Сайхуча дар мавзуи «Тактикаи санчиши нишондод дар ҷойи ҳодиса дар мавриди тафтиши ҷинояти одамкушӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.12 – Криминалистика; фаъолияти судӣ-экспертӣ; фаъолияти оперативӣ-ҷустуҷӯӣ

Тафтишоти ҷиноят яке аз фаъолиятҳои махсуси баҳши иҷтимоӣ буда, мақсади асосии тафтишот мубориза бо ҷинояткорӣ мебошад, ки он дар ҳалли пайгиروнаи як қатор вазифаҳои ба ҳам алоқаманд (ошкор кардани ҷиноят, фош кардани ҷинояткорон, ошкор намудани тамоми ҳолатҳои ҷиноят, ҳифзи ҳуқуқ ва манфиатҳои қонунии шаҳрвандон) ифодаи ҳудро меёбад.

Муаллифи рисола дуруст зикр мекунад, ки дар назди муфаттиш ҳангоми санчиши нишондодҳо дар ҷойи ҳодиса вазифаҳои иловагии тактикӣ ба миён меоранд. Ин вазифаҳо ба таври зайл метавон овард: барқарорсозии робитаҳои коммуникатсионӣ (гуфторӣ) бо шахси тафтишшаванда, ки забони мурофиаро наметавонад ва ё ба таври зарурӣ бо он ҳарф зада наметавонад; назорати ҳамкориҳо ҳангоми маълумотдиҳӣ миёни тарҳумон ва шахсе, ки нишондодаш санҳида мешавад; андешидани чораҳои мурофиавӣ ва истифодаи усуле, ки ба ниғаҳдошти мазмуни маълумот нигаронида шудаанд. Дар раванди гузаронидани амали тафтишӣ бояд ҳолати равонии шахси нишондодҳояш санҳидашавандаро ба инобат гиранд ва дар ин асос рафтори ӯ ва паёмадҳои ҳолати тафтиширо пешгӯӣ карда тавонанд. Фаҳмидани ҳолати шахси тафтишшаванда аз ҳониби муфаттиш, пеш аз ҳама, ба ошкор намудани ангезаҳои рафтори ӯ, ки ба бошуурона ва бешуурона тақсим мешаванд, вобаста аст. Сабабҳои онро тавассути усулҳои шифохӣ, дар он

вакте ки шахс сабаби амали худро ҳангоми санҷиши нишондод дар ҷойи худ озодона фаҳмонад, метавон муайян кард. Агар аз ҳониби шахс ҳараёни воқеии ҳодиса пинҳон дошта шавад, дар ин маврид аз усули мушоҳидаи рафтори шахси тафтишшаванда бештар бояд истифода бурд. Ҳангоми мушоҳида ба эҳсоси амалкарди ин шахс бештар диққат додан зарур аст. Агар ба мақсадҳои дарпешгузошта расида шавад, пас эҳсоси шахсеро, ки санҷида мешавад, метавон мусбат ҳисобид. Тайёрии ҳамаҳониба ба санҷиши нишондодҳо дар ҷойи ҳодиса вобаста ба ҷинояти одамқушӣ, дақиқ омӯхтани шахсияти пурсишшаванда, донишҳои ҳислатҳои инфиродии ӯ дар ҳолатҳои тафтишии, ки ҳангоми санҷиши нишондодҳо дар ҷойи ҳодиса ба миён меоянд, усули самарабахш дар ин навъи тафтишоти ҷиноятӣ ба шумор меравад.

Аз матни автореферати диссертатсия бармеояд, ки мавзу ба таври мантиқӣ ба муқаддима, се боб, ҳафт зербоб, хулосаҳо, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт (Маъхазҳо) ва феҳристи интишороти илмии довталаби дараҷаи илмӣ иборат мебошад, ки ҳар як боби минбаъда паҳлуҳои нави мавзуи илмиро таҳлилу баррасӣ менамояд. Аз ҷиҳати методологӣ унвонҷӯ аз санадҳои меъёриву ҳуқуқии на танҳо Тоҷикистон, балки қонунгузориҳои амалкунандаи кишварҳои хориҷӣ ва амалияи онҳо низ истифода бурдааст.

Дар баробари муваффақиятҳо дар рисола баъзе эродҳо пеш овардан мумкин аст: масалан дар зербоби дуюми боби авал муаллифи рисола зикр мекунад, ки дар айни замон, ҳангоми баррасии мақсади санҷидани нишондод дар ҷойи ҳодиса, ки дар моддаи 207-и Кодекси муҳофизати ҷиноятӣ моҳияти он нопурра нишон дода шудааст: «Нишондоди гумонбаршуда, айбдоршаванда, ҷабрдида ва шохид мумкин аст дар ҷое, ки ба ҳодисаи тафтишшаванда вобаста аст, барои муқаррар намудани маълумоти нави воқеӣ, нишон додани ҳақиқати ҳақиқӣ ва ҷойҳое, ки амали тафтишшаванда содир карда шудааст, ҳамчунин барои муайян намудани эътимоднокии онҳо бо роҳи муқоиса бо вазъи ҳодиса тафтиш ё аниқ карда шаванд». Ин нуқтаи назари муаллиф баҳсбарангез буда аз муаллифи рисола хоҳиш ба амал оварда

мешавад, ки дар раванди ҳимояи ошкоро ин нуқтаро асоснок намояд.
(саҳифаи нуқтаи эрод нест)

Бояд қайд намоем, ки эродҳои мазкур хусусияти ҷузъӣ дошта, сифат ва сатҳи рисолаи анҷомдодашударо коҳиш намедиханд, балки мавқеи муаллифро ҳангоми ҳалли масъалаҳои гуногун дар алоҳидагӣ нишон медиҳанд.

Бо назардошти ин гуфтаҳо хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи Аҳмадзода М.С., дар мавзӯи: «Тактикаи санҷиши нишондод дар ҷойи ҳодиса дар мавриди тафтиши ҷинояти одамкушӣ» кори илмӣ анҷомёфта маҳсуб ёфта, ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.12 – Криминалистика; фаъолияти судӣ-экспертӣ; фаъолияти оперативӣ-ҷустуҷӯӣ мебошад.

Дотсенти кафедраи ҳуқуқи
Донишгоҳи байналмилалӣ
сайёҳӣ ва соҳибкорӣ Тоҷикистон
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ

Миралиев С.А.

Имзои Миралиев С.А.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси

Донишгоҳи байналмилалӣ сайёҳӣ ва
соҳибкорӣ Тоҷикистон

Ҷураев Ш.Н.
07.05.24

Суроға: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Борбад 48/5

Тел.: +992 (37) 234-88-24

Факс. +992 (37) 234-88-02

Email: miraliev01@yandex.ru

www.iutet.tj